

ע"פ 30988/10/14 - י ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 פברואר 2015

ע"פ 30988-10-14 ס(עציר) נ' מדינת

ישראל

בפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

י ס המערער

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בת"פ 39819-03-14 (בית משפט השלום בראשל"צ) בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, תקיפה חבלנית של בת זוג, בשלוש עבירות של איומים ובהיזק בזדון ונידון ל-18 חודשי מאסר בפועל, ל-7 חודשי מאסר על תנאי ו-4 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, תשלום קנס בסכום של 500 ₪ ותשלום פיצוי בסכום של 5,000 ₪ למתלוננת.

הערעור היה מכוון בתחילה כלפי הרשעתו של המערער ועונש המאסר שהוטל עליו אך בפתח הדיון ביום 13/1/15 המערער חזר בו מהערעור כלפי הרשעתו והערעור היה מכוון כלפי עונש המאסר בפועל שהוטל עליו.

בפתח הדיון בערעור ביקש המערער לקבל כראיה נוספת בערעור חוות דעת של ד"ר לוזון שלטענת ב"כ המערער שופכת אור על מחלת הטורט ממנה סובל המערער, להיסטוריה של המחלה כפי שהוצגה במסמכים הרפואיים ולקשר בינה למעשי המערער נושא הערעור.

ב"כ המערער טוענת שחוות הדעת נחוצה להגנתו של המערער בכל הקשור לעונש המאסר שהוטל עליו והיא פנתה לד"ר לוזון רק לאחר שהתרשמה שהמערער מתקשה לשוחח איתה ויש לו תסמינים נירולוגיים בסיסיים שניכרים לכל עין. לטענתה פגיעת קבלת חוות הדעת בסופיות הדיון מינימאלית.

ב"כ המשיבה מתנגדת לקבלת חוות הדעת שניתן היה להגישה לבית המשפט קמא, אשר התייחס למחלת הטורט ממנה סובל המערער ולקבלתה כסייג לאחריות הפלילית של המערער ולהשפעתה על עונש המאסר שהטיל על המערער.

לטענת ב"כ המשיבה, המערער היה מיוצג על ידי סניגור מטעמו בבית משפט קמא ולא סביר שהוא וקצינת המבחן לא הבחינו בהתנהגותו של המערער שבה הבחינה ב"כ המערער. לטענתה, שירות המבחן ובית המשפט קמא התייחסו

למחלת הטורט של המערער וקבלת חוות הדעת תפגע בסופיות הדיון שכן היא לא מסכימה לתוכנה ותבקש לעיין במסמכים הרפואיים עליהם ולחקור את ד"ר לוזון, דבר שחייב החזרת הדיון למטרות הנ"ל לבית המשפט קמא.

לאחר שעיינו בבקשה לקבלת חוות הדעת כראייה נוספת ושמענו טיעוני ב"כ הצדדים, החלטנו לדחות את הבקשה שכן היא אינה עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי ולפסיקה שפירשה אותו (ראה: ספרו של קדמי על סדר הדין בפלילים, חלק 2(ב), עמ' 1893-1900 וסעיפים 8-16 לפסק דינו של כב' הנשיא גרוניס בע"פ 8080/12 מדיני ישראל נ' אולמרט, פורסם בנבו, 6/8/14).

אין בנימוק שהועלה על ידי ב"כ המערער לאי הגשת חוות הדעת בדיון בפני בית משפט קמא כדי להצדיק קבלתה בשלב הערעור שכן המערער היה מיוצג על ידי סניגור מטעמו בבית משפט קמא והעובדה שהוא, בית משפט קמא וקצינת המבחן לא סברו שיש צורך בהגשת חוות הדעת באשר למחלת הטורט ממנה סובל המערער ולהשפעתה על אשמתו ועונשו אומרת דרשני.

עיון בטיעוני ב"כ המערער בבית משפט קמא, בתסקיר המבחן ובתעודת חדר המיון מבית החולים באר יעקב שהיו בפני בית משפט קמא (ראה: נספחים ד' ו-ה' לנימוקי הערעור המתוקנים) מעלה שאין בחוות הדעת כדי לסייע בהגנת המערער שדבר מחלתו נלקח בחשבון לקולא על ידי בית משפט קמא וקבלתה תפגע באופן משמעותי בסופיות הדיון שיוחזר לבית המשפט קמא לאחר שהמערער סיים לרצות כשני שלישי ממאסרו.

לאור כל האמור לעיל, דחינו את בקשת המערער לקבל את חוות דעתו של ד"ר לוזון כראייה נוספת בערעור.

גזר הדין של בית משפט קמא

1. בפתח גזר הדין הביא בית משפט קמא את המעשים נושא הרשעתו של המערער, את תוכנו של תסקיר המבחן, את דברי אביו של המערער בבית משפט קמא ואת טיעוני ב"כ הצדדים.
2. בית משפט קמא קבע שהמערער פגע קשות בשלמות גופה ורכושה של המתלוננת ובתחושת ביטחון של המתלוננת ואמו של המערער כאשר התנהג באלימות נפשית, מילולית ופיזית כלפי המתלוננת שהייתה בת זוגו.
3. בית משפט קמא קבע שמדיניות הענישה בעבירות נושא הרשעת המערער מתחשבת בצורך להילחם בנגע האלימות הפיזית והמילולית. מתחם הענישה בעבירות התקיפה שתקף המערער את המתלוננת וגרם לה חבלה נושא האישום הראשון נע בין מאסר בעבודות שירות ל-22 חודשי מאסר ומתחם הענישה שהולם את מעשי המערער בכל אחד מהאישומים הראשון והשלישי נע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר.
4. באשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירות שקבע בית משפט קמא שלא קדם תכנון למעשי המערער,

הם היו תוצאה של ויכוחים בין המערער למתלוננת, המערער שהיה המבצע הבלעדי של המעשים גרם חבלות למתלוננת, שכבר את מכשיר הטלפון הסלולארי שלה ופגע בתחושת הביטחון של המתלוננת ואימו.

5. בית משפט קמא קבע שלמרות שהמערער הביע נכונות להשתלב בתהליך טיפולי, הפסיק להשתמש בסמים, שיתף פעולה עם שירות המבחן, שהתרשם שיש בעניינו "ניצוץ שיקומי", אין לחרוג לקולא ממתחם הענישה מטעמי שיקום.

6. בית משפט קמא התחשב לקולא בגילו הצעיר של המערער, בהיותו עובד, בהודאתו בכתב אישום מתוקן שחסכה מזמנו של בית המשפט ואת עדות המתלוננת, ובנטילת אחריות על מעשיו, במצבו הנפשי, בנסיבות חייו ובמצב הכלכלי שלו ושל משפחתו.

לחומרה התחשב בית משפט קמא בהרשעת המערער בעבירות רכוש ותעבורה בבית משפט לנוער.

נימוקי הערעור

1. בית המשפט לא התייחס בקביעת המתחמים העונשיים למצבו הבריאותי והנפשי של המערער, שלוקה במחלת הטורט, ליכולתו להימנע מביצוע המעשים, ממידתו שליטתו עליהם, ומקרבתו לסייג האחריות הפלילית.

2. בית משפט קמא לא התחשב בגילו הצעיר של המערער שהיה "בגיר צעיר" בזמן ביצוע מעשיו ולא נתן משקל לחוסר יכולתו להבין את הפסול במעשיו.

3. בית משפט קמא קבע עונש כולל לכל המעשים ולא קבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם למרות שקבע מתחם הולם לכל אירוע בנפרד.

4. בית משפט קמא קבע עונש חמור וחורג מרף הענישה המקובלת ולא התחשב בגילו הצעיר של המערער, בפגיעת המאסר בשיקומו, בהודאתו ובנסיבות חייו הקשות.

5. במהלך טיעוניה בפנינו טענה ב"כ המערער שבית משפט קמא לא התחשב במחלת הטורט בה לוקה המערער שסובל מהפרעות כפיתיות, דיכאונות וחרדות ועשה ניסיונות אובדניים ולכן קרוב לסייג של פטור מאחריות פלילית.

לטענתה, מחלתו שלה מערער פגעה ביכולתו להימנע מביצוע המעשים ולהשתלט על האימפולסים

שלו.

לטענתה, בית משפט קמא לא לקח בחשבון שבזמן ביצוע המעשים היה המערער בן 18 ו-9 חודשים, מתחמי הענישה בעבירות נושא הרשעתו של המערער נמוכים מאלה שקבע בית משפט קמא שכן החבלות שגרם המערער למתלוננת לא היו חמורות, הם ניהלו מערכת יחסים בוסרית והתא המשפחתי לא נפגע.

לטענת ב"כ המערער, מאסרו של המערער פוגע בו בצורה אנושה בשל מחלתו.

תגובת המשיבה

1. מדובר בשלושה אירועים אלימים ברף גבוה כלפי קטינה בת 16 שבהם התעלל המערער פיזית ונפשית וגרם לה חבלות והשפילה וכשאימו התערבה איים גם עליה.
2. בית משפט קמא אמנם לא חרג ממתחם העונש בגלל ניצוץ של שיקום שהתגלה אצל המערער בזמן מעצרו, אך התחשב בו בקביעת העונש בתוך המתחם.
3. המערער ביצע את המעשים כשהוא נתון תחת צו פיקוח לאחר שהורשע בגניבת רכב ולפני שהחל לבצע עבודות של"צ.
4. התסקיר שהוגש לבית משפט קמא הוא שלילי ומצביע על מסוכנות מצד המערער וקיום סיכון משמעותי להתנהגות אלימה של המערער, שזקוק לתחושת כוח ושליטה ומתקשה לווסת דחפים תוקפניים.
5. בית משפט קמא היה רשאי לקבוע עונש אחד לכל האירועים והוא לקח בחשבון את כל הנסיבות לקולא, כולל גילו הצעיר ומצבו הנפשי של המערער.

דין והכרעה

1. עיון בתיאור מעשיו האלימים של המערער כלפי בת זוגו, קטינה ילידת 0.0.98, ובמיוחד אלה נושא האישום הראשון, מצדיקה את קביעת בית משפט קמא באשר לפגיעה הפיזית, ובמיוחד הנפשית, שגרם לה ומצדיקה את מתחמי הענישה שקבע בהתבסס על נסיבות ביצוע המעשים ועל הפסיקה שהביא בסעיף 11 לגזר הדין.

2. תחילת מעשי המערער נושא האישום הראשון בכך שהמערער ניפץ את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת, המשכם בכך שאיים על המתלוננת על מנת שתיכנס לחדרו וניסה לגרור לכיוון חדרו כשהוא

אוחז בשערה, וסופם כשהוא שלח מכת אגרוף לעבר ראשה, אחז בשערה וגרר אותה לחדרו. כאשר אימו של המערער אמרה למערער שיחדול ממעשיו אמר לה המערער שלא תתערב.

כך גם איים המערער "לפוצץ" את אמו במכות ולדקור אותה במחט ארוכה שהחזיק בידו כאשר אמרה לו לחדול מתקיפת בת זוגו נושא האישום השני, כאשר סטר לה אחרי שגילה ששיקרה לו בכך שאמרה לו שלא נפגשה עם חברים.

על פי הנטען באישום השלישי כאשר הגיע המערער לדירת בת זוגו, לאחר שסירבה לבוא לדירתו, הוא דחף אותה כדי שתד במדרגות ותבוא לדירתו וכשסירבה איים עליה.

כשהגיעה לדירת המערער, ולאחר שסירבה לשבת על המיטה בחדרו, משך אותה המערער בשערה למיטה, היא בכתה והמערער סטר על לחייה ואיים עליה שאם תשנה את דעתה ותיתן לו לחכות לה יהיה לה רע מאוד.

3. מעשיו של המערער, שבוצעו במהלך 3 שבועות, פגעו באופן משמעותי בערכים המוגנים כפי שנקבעו על ידי בית משפט קמא והם אינם מצדיקים הקלה בעונש בשל היותו "בגיר צעיר" שכן הם לא בוצעו בשל היותו צעיר אלא בשל חוסר יכולתו לקבל סירוב לדרישותיו מצד בת זוגו והטלת אימה עליה ועל אימו על מנת שתיכנענה לדרישותיו.

4. מעשיו האלימים של המערער, נושא כתב האישום, בוצעו חודשיים לאחר שנדון, בין השאר, לבצע עבודות של"צ בגין עבירות רכוש, נהיגה ללא רישיון והסגת גבול ובעודו ממתין לתחילת ביצוע העבודות.

5. תסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט קמא, וצורף כנספח ה' לנימוקי הערעור, איננו חיובי, בלשון המעטה, ומצדיק את קביעת בית משפט קמא שלא לחרוג לקולא ממתחם הענישה שכן למרות שהמערער טען שהרקע להתנהגותו כלפי בת זוגו היה התמכרותו לסמים, הוא היה אמביוולנטי בקשר להשתלבותו בקהלה טיפולית לנפגעי סמים. קצינת המבחן, שלא המליצה לטפל בו מחוץ לבית הסוהר, העריכה שהתנהגותו האלימה של המערער נבעה גם מתפיסת עמדות כוחניות ושתלטניות וקיים סיכון משמעותי להתנהגות אלימה מצידו בעתיד.

6. לאור הפגיעה המשמעותית שפגע המערער בהתנהגותו האלימה בערכים המוגנים של בת זוגו הקטינה ואימו, לאור הסיכון שצפוי ממנו להתנהגות אלימה בעתיד ובהיעדר המלצה טיפולית של שירות המבחן, עונש המאסר שהוטל על ידי בית משפט קמא מתחשב בכל הנסיבות לקולא, לרבות במחלת הטורט ממנה הוא סובל, בגילו הצעיר ובהודאתו, שחסכה את עדויותיהן של בת זוגו ואמו.

7. עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער, חרף היותו מאסר ראשון שריצויו קשה למערער, לא סוטה ממדיניות הענישה הראויה ומתחשב בכל הנסיבות הראויות להתחשבות ומשכך אינו מצדיק את

התערבותה של ערכאת ערעור.

8. אנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, כ"ו שבט, תשע"ה, 15 פברואר 2015, במעמד ב"כ הצדדים.

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד